

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1164//2020
24.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца ДНН „КАПИТАЛ ГРАДЊА“ д.о.о. Власотинце, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Симоновић, адвокат из ..., ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужиоца која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1498/2019 од 13.09.2019. године, у седници већа која је одржана дана 24.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1498/2019 од 13.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу П 266/18 од 12.12.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се раскине уговор о продаји непокретности закључен дана 10.06.2013. године, оверен пред Основним судом у Нишу Ов 3 бр. .../..., те као такав не производи правно дејство. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да тужиоцу преда у државину предметни стан број ... у саставу стамбено-пословне зграде ближе означене у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 83.250,00 динара, а у случају доцње са исплатом са законском затезном каматом од извршности па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1498/2019 од 13.09.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Лесковцу П 266/18 од 12.12.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

Другостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. У ревизији се не указује на битне повреде одредаба парничног поступка које су биле или могле бити од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са туженом закључио уговор о продаји непокретности којом је уговорено да продавац, овде тужилац, прода купцу, овде туженој, стан број ... у саставу стамбено-пословне зграде По (Су)+П+4+Г у ..., улице ... бр. ... на четвртог спрату зграде, пројектоване површине 49,45 м², уписане на к.п. ..., ... и .../... КО ..., за купопродајну цену у фиксном износу од 48.065 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан потписивања уговора, који је оверен пред Општинским судом у Нишу дана 10.06.2013. године под Ов 3 број .../... . Правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 2273/16 од 20.10.2017. године, у парници која је вођена између тужиље, овде тужене, Лидије Николић против туженог, овде тужиоца, ДНН „КАПИТАЛ ГРАДЊА“ д.о.о., ставом првим изреке утврђено да је иста у целости исплатитила купопродајну цену стана у износу од 5.496.612,00 динара и то уговором о преузимању испуњења и изјавом о пребијању потраживања од 15.09.2015. године. Тужена је у државини стана који је предмет спора.

На основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право-одредбу члана 124. Закона о облигационим односима, када су одбили тужбени захтев за раскид уговора о купопродаји непокретности који је предмет спора и предају исте у државину тужиоцу.

Одредбом члана 124. Закона о облигационим односима прописано је да у двостраним уговорима када је једна страна не испуни своју обавезу друга страна може, ако није што друго одређено, захтевати испуњење обавезе или под условиима предвиђеним у идућим члановима раскинути уговор простом изјавом, ако раскид уговора не наступа по самом закону, а у сваком случају има право на накнаду штете.

У конкретном случају уговор који је предмет спора је у целини испуњен. Тужилац је предао туженој у посед стан који је предмет спора, односно предмет уговора о продаји непокретности, а тужена је купопродајну цену у целости исплатила.

Неосновани су наводи у ревизији тужиоца да новчане трансакције, пре свега, представљају економску категорију и као такве утврђују се од стране вештака економске струке, а у конкретном случају нижестепени судови су ову чињеницу- да је тужена исплатила купопродајну цену, утврдили једино пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 2273/16 од 20.10.2017.године. Ови наводи ревидента указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, које се ревизијом не може побијати сагласно одредби члана 407. став 2. ЗПП.

Са изнетих разлога сагласно одредби члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић